

Se zadostiučiněním jsem sledoval, jak mi po ní chlapi vedle od stolu hladově pokukují, a moje ego jávalo. Hodina utekla jako deset minut a musel jsem do práce. Na rozloučenou široce roztáhla oči, lípla mi pěknou hubičku a něžně pohladila po ruce. Ano, ano, náš vztah se rozvíjel dobře. Příští rande se konalo už za dva dny večer. Půjčil jsem si kamarádovo luxusní auto a vyzvedl ji před domem. Zklamala mě, přišla v plandavých džínách. To nesnáším, ženské mají chodit povinně na rande v sukni. Je chmurné nevidět tvar jejich nohou a svízelné dostávat se do kalhot. Zkuste v šeru domovního výklenku nebo vzadu v autě stahovat holce narvané gatě přes zadek a stehna. U chlapa se chumel u kotníků snese, ale jak má chudák ženská roztáhnout nohy? Než se vymotá z hadrů a odkopne střevíčky, mladý milenec téměř vystříkne a starší kus aby se průběžně honil, jinak povadne. To ani nechci rozebírat, že ženská noha bez boty rázem ztratí vzrušivou eleganci a beztvaré lýtko leckdy připomene vesnickou děvečku z románu Boženy Němcové.

Nasedla, naklonila se ke mně s polibkem na rty a uznale zhodnotila interiér vozu:

„Hezká kára.“ Tentokrát místo mě zálibně pohladila leštěné dřevo palubky. Bože, ať schová ty akrylátový drápy, poškrábe japonskou polituru! Dej tu pracku pryč, modlím se.

Moje blábolení o kávičce a vínku okamžitě típla:

„Hele, frajere, jestli máš nějaký kvartýr, jak ses minule vytahoval, můžeme se tam hned podívat, ne?“

Na akci v interiéru jsem byl pro všechny případy připraven, ale tímhle přístupem mě zaskočila. Tahat ženskou do pelechu je základní role chlapa. Dostala mě do pozice tupého řidiče, trubce, který bude bez dlouhých fórů sypat prachy a pak možná za přiměřenou odměnu dostane to důležité. Žádná romantika se nekonala. Jak jsme se blížili ke garsonce půjčené od kamaráda, nejistě jsem navrhnul zahřívací drink v pizzérce pod záminkou, že „doma“ není co pít. Což byla pravda. Nahoře nás čekal studený byt s molitanem na rozkládače a prázdnou lednicí. Provozní šmajchlkabinet. Blahosklonně svolila a rozvalená v kožené sedačce s vyhříváním vychutnávala neslyšnou jízdu limuzíny.

„Máš řidičák?“ pokusil jsem se zamanévrovat do neutrálu.

„Ne, ale chci ho mít. Koupíš mi auto?“ Zvolání naivní naděje.

„Stačí něco menšího, babskýho, abych to zaparkovala.

Do autoškoly chodit nebudu, už jsem řídila na venkově. Za desítku dostaneš rovnou papíry, dělá to každej...“

Bral jsem to jako vtípek a adolescentní blábol. Téměř roztomile hloupoučké, ale v českých poměrech takováto „službička“ není ani přestupek. Proti dobrým mravům určitě ne. Stačí znát lidi na správných místech, a když nejsou prachy, sbalit někoho, kdo to rád zacvakne.

„Chtěla bych liposukci na stehna a umělý prsa, aspoň

čtyřky, potřebuju vypadat, víš? “ šokovala mě nad sklenkou ryzlinku. Pravda, prsa jí zrovna výstřih nerozrážela, ale malé kozičky mají též své neodolatelné kouzlo. Káča bláznivá. Místo umělejších ňader by jí víc slušelo pár facek a sto kiláků na běžícím páse. Tahle kůra zpevní rozevláté plandy.

„Až moje kozy za chvíli uvidíš, uznáš sám. Jsou slabý. Jo, a taky mám kérky a piercingy... všude.“

Snažil jsem se neztráct rovnováhu a chytil ji přes stůl za předloktí, které hyzdilo rozplizlé tetování. Žádná výstavní krása. Maso překvapivě měkčí, než bych na *školačku* čekal. Ale představa piercingů *všude* mě vzrušovala.

„Máš překrásný vlasy,“ zachraňoval jsem sám sebe a polaskal její tmavou hřívu, končící až u pasu.

„Hmm, jsou levý, nalepený, a stály třicítku... Mívala jsem svoje, ale bejvalej se na mě v žárlivosti nachystal, chytil mě pod krkem, ohnul přes židli a surově ostříhal. Řvaní nepomohlo. Kdybych se bránila a hrábla mu mezi nohy, roztřískal by mi hubu. Tak proto. Měla jsem je fakt krásný,“ posteskla si a bez slzy v oku pohládila příčesek.

Při konverzaci se mi zobrazoval její hladce vyholený rozkrok (doufejme!), který jsem si vyfabuloval na základě poslané fotky v prádle, na níž samozřejmě vidět nebyl. Mohl být, ale lstivě nebyl. Příliš odvážné foto by nás vrhlo střemhlav do naturální monetizace.

Dopili jsme a vyjeli výtahem nahoru do osmého patra.

Místo aby na mě skočila hned v předsíni a předvedla mi svou profi vášeň, které jsem se podle předešlých keců poněkud obával, způsobně si sedla na kraj pohovky a po chvíli mi oznámila, že viděla fajn GUCCI hodinky. Za sedmapůllitru. A že jsem ten, kdo jí je koupí. Zkoprněl jsem.

„Co je? Je to jen za sedmičku, tak nebuď škrť. Líbí se mi, rozumíš? Kabelku probereme jindy...“

Chabě jsem namítl, že v Německu by ty *věci* vyšly levněji. Koupil bych je příští týden ve Frankfurtu na letišti. Nebo bych simuloval snahu. Pohrdavý pohled, šetřilky zřejmě ve své blízkosti bytostně nesnáší.

Ačkoli sedm litrů je dost, možná bych přece investoval.

V téhle chvíli určitě, prsa byla na dosah a v poklopci mi začínalo vrnět. Nejradši bych se na ni přismažil a vlnil se.

„Hele, zlatí,“ pokusil jsem se odklonit nepříjemné téma, „jak jsi to na našem prvním rande myslěla, že jsi měla jenom jednoho kluka? Toho Itala. Hádal bych ti víc.“

„To mi nevěří ani nejlepší kámoška. Bude to tím, že já *mrdám* hlavně holky... Ty ale nebudeš žárlit, že ne? Mýmu bejvalému to vadilo. Pořád se litoval, že jen on, jedinej na světě, mě musí hlídat dvojnásob, před ženskejma i před chlapama. Chudáček hloupej.“

„Nee, vůbec ne, já nežárlím,“ pípнул jsem hrdinně, třebaže se mi žaludek zrádně převracel. Navíc nebylo jasné, co

myslela přesně tím „s holkama“. Jak to asi dělají? To bych chtěl vidět naživo.

„Chodím někdy do gay barů, je tam zábava,“ pokračovala, „AMORCITO znáš? Nad ránem tam zabrousí i normální kluci na poslední sběr. Holky s nima jdou bez řeči šukat pro zábavu a doufají, že jsou gayové a nebudou se lepit a otravovat esemeskama, že chtěj zase...“

Bylo mi vážně šoufl. To z toho kyselého vína na lačno.

„Taky mám ráda kokain, sežeň něco na příště, nesnáším nudu. Ale kvalitu! Nesjedu se ledajakou sračkou!“

Na můj názor nebo jiné potřeby se moc neptala. Asi předpokládala, že když hodí do placu roztažené nohy, splním jí bez odkladu každé přání.

„A nechceš mi tenhle kvartýr přenechat? Vzala bych si sem na bydlení nějakýho kluka nebo holku, a až by nebyli doma, přijel bys mě přefiknout. To by mě rajcovalo!“

Její slova ke mně doléhala zastřeně. Obranný mechanismus mi přivíral ušní bubínky. Tohle přece slyšet nechci!

Svět nestojí jen na píchání za prachy. Ani pro muže ne!

I my chceme iluzi lásky. I *monkey business* si zaslouží více elegance. Uznávám, že vidina financí a dobrého zabezpečení působí obecně na ženy jako stimulátor a urychlovač rozhodnutí

„s tím ne a tomu ano“. Ženské afrodisiakum bylo vynalezeno o tisíciletí dříve než Viagra.

Uši zavřené, ale moje tělo odmítalo resetovat spuštěný mechanismus přirozeného vývoje událostí. Vystřelený šíp mého snažení minul cíl. Na jemné dotyky nereagovala.

Líbat ani svlékat se nechtěla. Motivace i perspektiva se žalostně propadaly k nule. Chlape, vstávej, musíš zabojoval, projelo mi hlavou.

„Tak ukaž aspoň ty kozy,“ navrhl jsem troufale v naději posunu vpřed, „slíbilas to!“

„To určitě! Ještě jsi nekoupil hodinky, a už bys vejral na moje cecky,“ zchladila mě nekompromisně a vzdorné tmavé chloupky nad jejím horním rtem se bojovně naježily.

Venku se pořádně ochladilo, ale chůze nám nemařila souznění.

Ani jednomu z nás se domů nechtělo. Kráčeli jsme ruku v ruce a hledali zastávku noční tramvaje. Omylem jsme vyrazili na opačnou stranu a minuli ji. Vzpomněl jsem si na historky o sexu v parku, které jsem slyšel od vyspělejších kamarádů. Připadaly mi vzdálené. Na ztrátu panictví tak, že sklátím Lucku, ohnutou přes větev rozeklaného tisu, jsem se neodvažoval ani omylem.

Vize, že si slečnu vedu do tmy zapadlé cestičky mezi křovinami, zastavíme se a stáhnou jí punčocháče, mě vzrušovala a děsila zároveň. Co když měla stejné reflexe a zoufala si, kdy mně, troubovi malému, konečně dojde, co se dělá na rande v noci?

Když jsme míjeli park, stanuli jsme u dřevěné lavičky

a zkusili se líbat. Místo ohýbání přes klandr jsem Lucku držel za ruce a lepil se k ní, jak nejbližší šlo, abych cítil její prsa.

„Sedej, myšáku,“ špitla mi do ucha, objala mě okolo krku a bez okolků mi hupsla na klín. To je váha! Poprvé, co mi dospělá holka sedla na klín. Při líbání jsem koutkem oka kontroloval, jestli nás pokojní občané nepozorují, ale nikdo si nás nevšiml. Lucka přistupovala k hubičkování velmi zodpovědně. Jazyk mi cpala hluboko do pusy, jako by cítila nahmátnout krční mandle, a důkladně mi olízla celý obličej. Styděl jsem se a se zavřenýma očima se snažil nevnímat mokré dotyky ze všech stran. Tak důkladně líže medvěd včelí pláštěv nebo bernardýn oživující umrzlého horolezce. Z literatury vím, že kdo líbá na oční víčka, ten miluje. Ale co znamená oslintávání celé hlavy? Budu mít první odkaz v citačním indexu.

Jedině přioptitá mládež na nás halekala a mávala z otevřeného okénka projíždějící tramvaje. Zuřivé líbání mě přivádělo do rozpaků. Abych odvedl pozornost, odvážil jsem se Luce rozevřít zip koženého kabátku a vklouznout pod halenku, aby se moje ruka mohla dotknout ňadra v tenké podprsence. Nebylo velké, žádná extra boule, ale horké a nezapomenutelné. V té chvíli i Lucka změnila taktiku. Položila mě na lavičku, obkročmo nasedla na můj klín a skákala mi po břiše jako pomínutá. Může se takhle ženská udělat? Já ano. Ona, i když vrískala na celé kolo, nevím, kam dospěla. Mě zaplavilo teplé lepkavo, které prosáklo ven. Fuj, hanba! Jakkoli jsem sebou škubal, bylo mi stydno prozradit, že jsem se udělal do gatí.

Chlad noci nás donutil k ústupu. Vrátili jsme se k zastávce elektrické dráhy. Nechtěla, abych s ní jel až k domu. Bála se, že se neudrží a vykouří mě ve výklenku domovních dveří? Kéž by! Vyždímal bych se repete na její líčka. Když tramvaj přijela, nastoupila, poslala mi vzdušný polibek a zmizela v útrobách vozu. Osaměl jsem na refýži, zmaten sám sebou.

„Que tal, chicos, čautě, chaláni,“ usmála se na nás Julie a opřela se zadečkem o radiátor na zdi. Kratinkou sukni si povysunula, aby i ona ukázala stehna. Celkem zbytečně, vyrajcovaný jsem byl od předminulého večera víc než vydatně. „Nejdřív se napijeme,“ vysoukal jsem ze sebe a otevřel druhou láhev, protože tu první Maríia nepouštěla z ruky. Láhev oběhla dvakrát dokola, ale konverzace vážla. Po chvílce ticha Maríia rozhodla o dalším průběhu. Byla z nás nejstarší a měla hmatatelně navrch v organizaci akcí pro dospělé. Beze slova nás s Ondrou objala kolem ramen a popostrčila ke schodům nahoru. Na poschodí jsme se rozdělili po párech, každý do svého soukromí. Chvála bohu, na grupáč bychom spotřebovali nejméně jednu láhev navíc a raději

přítmi. Ztopořené přirození kamaráda nemusím mít na dohled.

Dveře zaklaply a osaměl jsem s černou antilopou v nevelké místnosti s jídelním koutkem a čtyřmi lůžky, na kterých se válely svršky, šminky, korále a jiný holčičí šrot. Julie zalovila pod stolem a z ukoptěné basy vytáhla Zlatého bažanta.

Láhev odzátkovala zuby zcela přirozeně, jako ženy v Orientu ukusují hadům hlavy, než je opečou. Dopadne to se mnou stejně? Popíjeli jsme v tichu, střídavě z jedné flašky. Znenadání jsem nevěděl, co mám dělat. Neznal jsem ji, a měl se jí sápat pod sukni? Co se jí honilo hlavou? Byl jsem za bojácného nekňubu, který se na ni opomněl vrhnout, složit ji na záda a bez skrupulí přefíknout? Kubánec by ho tam už dávno ponořil. Tak to ale u nás nechodí, Švejk potřebuje před souloží nabrat nádech romantiky. Dodat si odvalu kecáním. Přezíravě si mě změřila, uchopila mě ruce, přitáhla k sobě a políbila. Cítil jsem její naběhlé rty a hroty ňader. Hrála nám polední dechovka z rozhlasu po drátě a mně se stavělo péro.

Potýkal jsem se s knoflíčky její halenky a pomýšlel na hýčkání prsů, která se sápara ven. Můj přístup se jí musel zdát neohrabaně pomalý. Odstoupila, odhodila vršek a jedním pohybem ladně vyklouzla ze sukně. Podprsenu nenosila a kalhotky letěly jako ptáček přes celou cimru. Stála přede mnou jako ebenová socha s planoucíma očima v celé své fascinující černé nahotě. Její ztvrdlé bradavky mi připomněly bonbóny Mon Chéri, vzácnou odměnu mého dětství.

Vzala mě do sebe a křičela tak, že hravě přehlušila rádio. Kdo všechno v baráku byl, musel vědět, že Julie se právě dělá. Poletoval jsem jako hadrový panáček v zajetí rozvášněné tygřice, který chrání svou hlavu před ukousnutím.

Kdepak panna, ale protřelá harcovnice, která by mohla vzdělávat celou naši rotu!

Jednu důležitou věc jsem ale opomněl. Kondom. Tedy ne zcela. Krabičku prezervativů jsem nosil na vycházce vždy při sobě. Praktické, nicméně mnohdy zbytečné. Buď pro ně nebylo užítku, nebo zůstaly netknuté. Kdo má kuráž kazit atmosféru pronikání do šťavnaté dírky šustěním pytlíku? Stupidní, ale bohužel ustálené. Ale zadělat si na malého Kubánce... Ne! Vytáhnul jsem včas a rozesel sémě, kam se dalo. Kapky se leskly a ona se smála. Nemohla uvěřit, že by se stříkající chlap staral o důsledky své vášně.

V Lejlině náručí se moje nepříjemné pocity naštěstí záhy rozplynuly. Zamkl jsem dveře na dva západy a hupsli jsme pod deku. Zprvu s ostychem. Jako bychom se potřebovali ujistit, že navzdory odlišné kultuře máme všechno na místech, kde to obvykle bývá. A vskutku bylo co objevovat. Tak citlivá ňadra české ženy nemívají. Při každém polibku bradavek

Lejla hlasitě sténala a zatínala nehty do svých zad. Náhle se ozvaly hromové rány, jako když se bortí svět ničivým zemětřesením.

„Otevřete!“ zaburácel vzteklý mužský hlas, který provázely rány a kopance do dveří. Ať blesk na místě skolí toho, kdo se opovažuje vetřít mezi nás ve chvíli nejkrásnější!

Lejla vystrašeně vyhrkla:

„To můj ex-boyfriend, pořád žárlit, on blázen. Zabije nás. Bojím, že zabít.“

Zabít koho? V jejích očích se odrážela panická hrůza.

Šílený strach, který jsem v pološeru více než zrakem rozeznával z rozechvělého hlasu a třesoucího se těla.

„Hned otevřít!“ řval šílenec a nepřestával zuřivě kopat do větví dveří, které se třásly ve futrech.

Vyskočil jsem z postele a překotně hledal brýle a trenýrky, abych se připravil k boji s bestii. Nejsem gladiátor, abych zápasil nahý. Ruce i nohy se mi klepaly. Adrenalin mi rozpumpovával žíly a nutil ke zrychlenému dechu.

Lejla si navlékla župánek a k mému zděšení přikročila ke dveřím, aby je otevřela. Dovnitř se vřítíl rozběsněný Arab a bleskurychle jí ubalil dvě facky. Tupé rány zaduněly jako nakopnutý kokosový ořech. Lebka je tvrdá palice a vydrží hodně. Jeho nelítostná agrese vůči ženě mě kompletně ochromila. Místo abych se na útočníka vrhnul, z útrobu mi unikl potlačovaný vzdech střevního plynu.

Libanonec, zaskočen zatroubením mého pšouku, poněkud zplihnul. Namísto agrese na mě křičel:

„Ty jít hned pryč, nebo já tě zabít. Eště tě vidět, ty mrtvý! Domrtva mrtvý. Rozumiš, ty vole?“

Srandovní slovník, ale mně do smíchu nebylo. Aby tak mluvil vážně, ztřeštěnec beduínskej! I když mi jeho nevelká postava nenaháněla hrůzu, nebral jsem jeho výhružky na lehkou váhu. Prcek, ale plnej vzteku. Kdo ví, jak je dole vybavenej, patrně proto ho tak seru. Jestli čet, že Češi jsou v sexu na špičce, tak mě teď rozpáře. Momentálně byl vybaven zahnutým nožem, kterým zlověstně mával.

Lejla se mezitím vzpamatovala. Ženy z Východu jsou silné, naučené přežít hrůzy. Být to naše emancipovaná křehotinka, padla by jako zkosená a válela by se s pláčem v koutě.

„No dělej, vole, vypadni, nebo tě vyhodíme oknem! Ty kurva, jak jsi mohla s tímhle?! Takového vola!“ střídavě řval na mě i na svou bejvalku. V přítmi chodby přešlapovali dva jeho kumpáni, aby napomáhali s mým vyhoštěním. Ze zvýšeného přízemí bych padal na chodník. Jen tři čtyři metry, ale komu by se chtělo přistát s tvrdým dopadem a s děrami po kudle v břiše?

Lejla se mezitím otřepala a k mému úžasu se na mě obrátila s rázným příkazem: „Běžte všichni pryč, ano, PRYČ!“ a vystrkovala nás oba ze dveří. Nevěřil jsem svým ušima

a poslušně couval, než dveře zaklaply. Útočník si uvědomil, co provedl, a v podělanosti z následků incidentu pokorně ťukal na futro. Střídavě prosebně škemral a ke mně nepřestával omílat, že budu příště mrtvý. Štěkající pes nekouše. Malá rána a vrtí ocasem. Z patra do přízemí jsem sešel sám, neletěl jsem. Jedinou újmou na zdraví byla moje záda, poškrábaná špičatými nehty.

Blažený vjem uvolnění netrval dlouho. Terapeutka ze mě stáhla krycí ručník a uličnický mě pleskla přes zadek. Konec vznášení. Masáž je u konce?

Ne, ještě ne. Plácnutí znamenalo přetočit se na záda. Teď se připrav, panáčku! Přichází jádro procedury, vcházíš na molo se svou mužnou chloubou.

Já to zvládnou. Pěchuje se mi do matrace, až to bolí už v dobrech deset minut, tak se, vážená, bez ostychu podívej. Víím, že jsi takových pimprlíků zahlédla tisíce, některé jsi každopádně ochutnala i pěkně zblízka. Ani dnes zaručeně nejsem tvoje první *pracovní štace*.

Zadávala se na mě s téměř opravdovým zájmem.

„Sexíí, sexíí, ty chtít? Já moc dobrá,“ a významně rozpohybovala boky.

„Ne, děkuju, *sorry baby*, mám svoje zásady,“ vytácel jsem se bez nadšení ve snaze vystoupit ze hry se ctí. „Masérky šoustám zřídkakdy,“ zalhal jsem, protože to nebylo dosud nikdy. Můj malej kámoš to viděl odlišně. Tvrdošijně ve stoje pulzoval, jako by mě neslyšel. Tímto předsevzetím jsem mínil, že co se mi nelíbí, to nepíchám. Mám svou laťku, kterou nepodlezu.

Prd rozuměla, ale pustila se houževnatě do boje. Vyhrnula triko a bleskurychle rozháčkovala neforemnou podprsenku s molitanovými vložkami, které zradily a směšně se vychlípily. S trikem v zubech, dlaně spojené za hlavou, na mě bezostyšně vytasila holá ňadra. Hmm... Pěkně tvarované bochánky, ozdobené tmavými čudlíky. Drobné asijské kozičky, ale uživatelsky vyhovující.

„Já není vůbec drahý, sto padesát dolar,“ horlivě mě manipulovala do kšeftu a volnou rukou se chopila mého penisu.

Druhou mi přistrkovala svoje prso, abych se ubezpečil o kvalitě materiálu a chtělo se mi šukat. Jednání krátce přerušilo vyzvánění mobilu. Starostlivá kontrola od šéfa. Hlídal si, aby se *masáž* neprotahovala bez odvodů ze zisku. Hádám, že ho chlácholila, že klient bere dvouhodinovku (jen olej). Během telefonické pauzy mě osvítil ekonomický kompromis. Na bloček jsem napsal velké číslo padesát a charakteristickým pohybem ruky vpřed-vzad zprecizoval objednávku, které se lidově říká hand job. Ani sex, ani nevěra, jen *mystické* uvolnění napětí. Malá tantra bez navození duševní blízkosti. Vpřed-vzad, strojová mechanika. Zavrkala na souhlas a po krátké duševní disbalanci přepsala

padesátku na šedesát.

„Ty potvoro vyděračská... Tak dělej, ale makej, než se rozmyslím.“

Převrátila mě na záda a soustředěně zaútočila na můj penis. Olejem nešetřila, vydatně stékal i na prostěradlo a chladil mě až v zadku. Udivila mě technikou válečku: chytla mě do obou dlaní, třela a žmoulala, jako když venkovské babky válejí šišky na vykrmení husy. „Šiškování“ střídala s pomalým leštěním v sevřené pěsti a potězkáváním obsahu pytlíku. Oba nás potěšila erekce jako z pornofilmu. Nevídaný nárůst objemu hmoty.

„Ty moc silný,“ vykoktala, „já třesu se!“

Rozjelo se nové kolo tržního jednání. O *full service*, čili soulož naplno. S dlaní v rozkroku a pištěním „Sexíí, sexíí!“ cena vyskočila na sto padesát.

„Nechci, nedám. Mám svoje obchodní limity... fuj! Za sex *zásadně* neplatím.“

Nepamatuji se, jak jsme vyšplhali po schodech do prvního patra a na posteli usnuli vyčerpáním. Ten večer jsem se nepoznával. Při orgasmu mi hučelo v uších jako hypertonikovi před kolapsem a tlak v žaludu hrozil rozprsknutím na tisíc kousků. Zásluha zázračného lektvaru ze sušeného lupení? To zrovna. Ty malé modré výboje, které mezi námi přeskočily, ze mě vyždímaly rezervy do poslední kapky. Upadl jsem do tvrdého spánku v objetí se svou milou a probral se až k ránu před rozbřeskem. Bolela mě hlava a obroušený penis lehce páčil. Nebyla hladce vyholená. Při divokém přirážení mě rašící chloupky rozdrásaly do krve. Amanda odpočívala natažená na své pülce široké postele. Na kraji, že téměř padala. Romantickou polohu lžičkového zaklesnutí při spánku strpím do první křeče odkrvené končetiny. Tělo se samo vymaní z nepohody.

V celém domě panovalo hrobové ticho. Ani Amanda nevydávala žádný zvuk. Chtěl jsem se převalit a přitulit se, ale náhlé píchnutí ztuhlého trapézu mě přikovalo zpět do lehu. Ani šátování pod dekou nebylo úspěšné. Byla zachumlaná jako eskymák. Opatrně jsem se nadzvedl, odhrnul příkrývku a dotkl se její nahé paže. Nepohnula se a spala dál. Je pravda, že to, co jsme spolu v noci prováděli, by vysálo energii i z buvola. Bolelo mě celé tělo a v loktech píchalo. Zatoužil jsem znovu po horkosti jejích rtů i celého těla. V políbení mi překážel polštář, který zakrýval její tvář. Odložil jsem ho stranou a ztuhl. Amanda nespala. Upírala široce rozevřené oči na strop. Přímo na chybějící lustr, kde z omítky zely dva volné konce elektrických kabelů. Ulekl jsem se, že jako milenec nestojím za nic. Nebo ji trápí výčitky svědomí, že podvádí jiného. To se ženám stává s nepříjemnou zákonitostí, zamilují se a pod vlivem citového podmanění se jejich svědomí rozpoltí. Chtějí pálit mosty.

Ukočírovat tenhle neduh bývá svízelné. Nasazuje manželovi parohy. No a co. Důvod se už najde.

„Amando, ty nespíš, miláčku?“ zjišťoval jsem obezřetně. Neodpověděla.

„Amando, jsi vzhůru? Mluv se mnou, prosím tě.“ Stále nic.

„Mám tě opravdu rád, to, co jsem ti říkal o lásce při milování, bylo doopravdy. Chci tě jako nikoho předtím.“

Políbil jsem ji na tvář a poděšeně se odtáhl. Nejenže nemluvila, ale ani se nehýbala. Její strnulost se mi nelíbila.

Nereagovala, ani když jsem jí zamával prsty před očima.

Rozšířené panenky nasvědčovaly, že je naprosto bez sebe, jako totálně sjetá nějakou drogovou sračkou.

„Amando, prober se, je ti něco?“ Teď už mi naskočila husí kůže.

Vyskočil jsem na posteli, naklonil se k ní a zatřásl jejím ramenem. Tady už přestávala hra. Pořád žádná známka života.

Ani závan dechu ze rtů, ani ťuk pulsů na krku. Zato mně ve spáncích i na prsou bušilo jako při sprintu na sto metrů. Rozrazil mě šílený strach, že by mohlo být *pozdě*.